

[Formanden.]

Besættelsesaarene var for Danmark en Prøvelsernes Tid. Naar vi ser tilbage paa denne tunge og bitre Periode, maa vi med Sorg tænke paa de mange gode danske Mænd og Kvinder, der er omkommet paa Havene eller blevet ramt af Krigsulykker af anden Art, paa dem, der er faldet i Frihedskampen, og paa dem, der er blevet Ofre for det ubarmhjertige og raa System, vi var inde under. Vi tænker med Medfølelse paa alle de uskyldige Mennesker, der har sat Liv eller Helbred til i Fængsler eller Fangeleire, ligesom vore Tanker gaar til de efterladte efter dem, der faldt for Danmarks Sag. Alt dette rummer en Sum af Lidelser, som har gjort det dybeste Indtryk paa os alle.

Følelige er ogsaa de materielle Tab, som Krigstiden har paaført vort Land gennem Sænkning af Handelsskibe, Ødelæggelse af Bygninger og Inventar, tvungne Leverancer til Besættelsesmagten og paa mange andre Maader.

Og dog maa det erkendes, at Danmark er kommet bedre gennem Krigsaarene end de fleste andre Lande. Saa store vore Tab af Menneskeliv og Formueværdier end har været, kan de langtfra maale sig med, hvad de krigsførende Lande har været ude for. Og har vi end maattet give Afkald paa mangt og meget, har vi i hvert Fald haft det nødvendige til Livets Ophold. Lykkeligvis er vore Erhverv heller ikke ramt haardere, end at de vil have gode Betingelser for med Tiden at genoprette de lidte Tab.

Som et Lyspunkt i Situationen maa ogsaa nævnes den Samfølelse, der i Modgangens Aar har forenet den danske Befolkning og derved gjort det lettere at bære de Byrder, der lagdes paa os. Et lille Mindretal har holdt sig uden for dette Fællesskab; der var ogsaa dem, der gik i fremmed Sold, og som nu skal staa til Ansvar for deres Handlinger. Men som Helhed har det været opmuntrende at se, hvordan den danske Befolkning, medens Uvejret rasede, sluttede sig tættere sammen.

Ved Besættelsens Ophør er vi blevet lettet for et centnertungt Tryk. Men store Opgaver trænger sig paa til Løsning. Lovgivningsmagten vil i den Rigsdags-samling, der nu tager sin Begyndelse, se sig stillet over for Nødvendigheden af at træffe Beslutninger af vidtrækkende Betydning for Land og Folk. Det gælder derfor om, at vi i den vanskelige Tid, der forestaar, bevarer den Samarbejdets Aand, som besjælede alle gode danske Mænd og Kvinder under Besættelsen.

Med Ønsket om, at dette vil ske, byder jeg hermed Landstingets Medlemmer velkommen tilbage til Arbejdet.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelse).

I Dagens Anledning har Rigsdagens Præsidium modtaget følgende telegrafiske Hilsener:

„Rigsdagens Præsidium, Christiansborg, København.

De grønlandske Landsraad sender sin Moderforsamling sin Hyldest og Hil-

sen med Tak for Danmarks Udholdenhed i de svære Aar og i Ønsket om rige Resultater af det kommende Arbejde.

Paa Landsraadenes Vegne

Landsfoged *Eske Brun*.”

(Medlemmerne rejste sig).